

ЗАВТРА—ДЕНЬ ВИБОРІВ ДО РАД. ВСІ НА ВИБОРИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 24 (412)

Субота, 14 червня 1975 р.

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ШИРШЕ РОЗМАХ ЗМАГАННЯ

За доброю традицією члени нашого Товариства, як і всі радянські люди, кожен партійний з'їзд зустрічають на ударній трудовій вахті. От і нині їх воля спрямована до однієї мети — відзначити XXV з'їзд КПРС новими досягненнями у праці.

Всенародне соціалістичне змагання за успішне виконання п'ятирічного плану і гідну зустріч партійного з'їзду збагачується сьогодні новими формами, наповнюється новим змістом. Трудові колективи УВП та виробничих об'єднань УТОГ беруть на себе підвищені зобов'язання у яких втілено творчі пошуки, новаторську сміливість та робітничу майстерність швейників, мебельовиків, металообробників та інших трудівників. У передз'їздівських соціалістичних зобов'язаннях яскраво виражені почуття радянського патріотизму, духовна окриленість наших людей.

Партія вчить, що успіх справи прямо залежить від вдосконалення організаторської роботи, спрямованої на дальше розгортання творчої активності мас, від вміння зробити соціалістичне змагання дієвим, конкретним і діловим.

Минулого тижня у газетах опубліковано новий важливий партійний документ. Керуючись рішеннями квітневого Пленуму Центрального Комітету КПРС, ЦК Компартії України прийняв постанову «Про розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС». У постанові відзначається новий зліт ініціативи і творчої активності трудящих республіки. Вони виступають з цінними починаннями, вишукують додаткові резерви збільшення виробництва і поліпшення якості продукції, дальшого підвищення продуктивності праці. На честь наступного партійного з'їзду вже взяли соціалістичні зобов'язання колективи більш ніж двох тисяч підприємств, будов, організацій, колгоспів і радгоспів.

Надаючи великого значення дальшому розгортанню соціалістичного змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, ЦК Компартії України схвалив починання колективів шахтоуправління імені Леніна комбінату «Ворошиловградвугілля», Ждановського ордену Леніна і ордену Жовтневої Революції металургійного заводу імені Ілліча, Харківського ордену Леніна електромеханічного заводу імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, Київської взуттєвої фабрики імені 50-річчя Радянської України та інших провідних колективів, які взяли на честь XXV з'їзду партії додаткові соціалістичні зобов'язання.

Центральний Комітет Компартії України поставив перед партійними, радянськими, профспілковими і комсомольськими органами республіки ряд важливих завдань по дальшому поліпшенню керівництва передз'їздівським соціалістичним змаганням.

У колективі кожного УВП та виробничого об'єднання нашого Товариства треба по-діловому і вдумливо проаналізувати зроблене за минулі місяці року і п'ятирічки в цілому, визначити ясну перспективу. Підбиваючи підсумки роботи, слід звертати увагу на те, як виконуються норми виробітку, яке ставлення до техніки, наскільки економно витрачається сировина, електроенергія, яка якість вироблюваної продукції. Необхідно уважно розібратися у кожному випадку зриву зобов'язань, затримки їх виконання.

Працювати без відстаючих, виконувати й перевиконувати соціалістичні зобов'язання — в цьому суть, головна спрямованість нинішнього передз'їздівського змагання. Для громадських організацій УВП та об'єднань тут неосяжне поле діяльності. Їх обов'язок використати всі сили для пропаганди і впровадження всього нового, прогресивного.

Успіх соціалістичного змагання багато в чому залежить від того, як підводяться його підсумки. Це вимагає кваліфікованого, глибокого аналізу всіх сторін діяльності трудових колективів, великої гнучкості і такту. Хід змагання має бути завжди перед очима всіх, а кожен його учасник повинен знати, яку матеріальну винагороду і моральне заохочення він одержить при досягненні певних показників.

Постановою ЦК Компартії України передбачено нові моральні стимули для учасників передз'їздівського змагання. У головному павільйоні Виставки передового досвіду в народному господарстві УРСР засновується Книга Трудової слави, в яку будуть занесені за підсумками змагання на честь XXV з'їзду КПРС колективи кращих бригад, дільниць, змін. У лютому 1976 року до дня відкриття з'їзду колективи підприємств, організацій, колгоспів і радгоспів, які добились найкращих результатів у передз'їздівському змаганні, удостояться занесення на республіканську Дошку Пошани.

Працювати сьогодні краще ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні, — цей лозунг на постійному озброєнні трудових колективів.

На міжпланетній трасі автоматична станція „Венера-9“

Повідомлення ТАРС

ВІДПОВІДНО ДО ПРОГРАМИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОСМІЧНОГО ПРОСТОРУ І ПЛАНЕТ СОНЯЧНОЇ СИСТЕМИ 8 ЧЕРВНЯ 1975 РОКУ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ ЗДІЙСНЕНО ЗАПУСК АВТОМАТИЧНОЇ МІЖПЛАНЕТНОЇ СТАНЦІЇ «ВЕНЕРА-9».

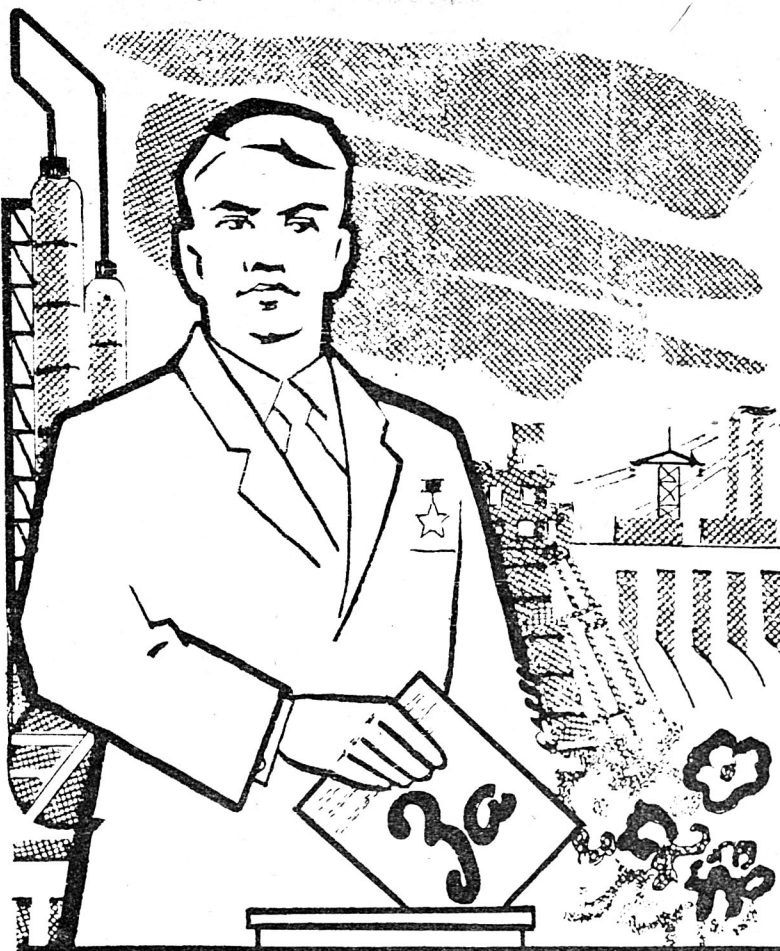
Основною метою запуску станції є продовження наукових досліджень планети Венера і простору, який її оточує, виконуваних з допомогою автоматичних апаратів. У процесі польоту станції по трасі Земля — Венера планується проведення досліджень фізичних характеристик міжпланетного простору, зокрема, вимірювань характеристик міжпланетних магнітних полів, сонячного вітру, ультрафіолетового випромінювання.

Автоматична станція «Венера-9» є новим типом космічного апарата для дослідження планети Венера.

Станція «Венера-9» була виведена на міжпланетну траєкторію з проміжної орбіти штучного супутника Землі. За даними балістичних вимірювань, параметри траєкторії близькі до розрахункових. Міжпланетна станція має досягти околиць Венери в жовтні 1975 року.

Бортові системи станції «Венера-9» працюють нормально. Керування польотом автоматичної міжпланетної станції «Венера-9» здійснюється з Центру далекого космічного зв'язку.

Координатно-обчислювальний центр обробляє одержувану інформацію.

КОМУНІЗМ!

ЯКІСТЬ ПРАЦІ, ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ

Трудівники промислових підприємств Львова поставили перед собою відповідальне завдання: збільшити випуск виробів вищої категорії на 25 процентів. Відповідно зменшиться виробництво продукції другої категорії. Про те, як виконуються взяті зобов'язання, кореспондентові РАТАУ розповів перший секретар Львівського міськкому Компартії України Г. Й. БАНДРОВСЬКИЙ.

Партійна організація Львова веде велику роботу, спрямовану на підвищення якості продукції, яку випускають підприємства. В чому її суть?

Творчо розвиваючи саратовську систему бездефектного виготовлення виробів і здачі їх з першого пред'явлення, львів'яни створили систему бездефектної праці — СБП. Вона дістала широке визнання. Тепер СБП застосовується на багатьох підприємствах різних галузей промисловості країни.

Система, що народилася у Львові, дала змогу значно підвищити рівень змагання за високу якість праці. А вона, як відомо, складається з багатьох виробничо-економічних факторів і охоплює широке коло моральних проблем. Саме про них говорив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв на XVII з'їзді ВЛКСМ. Не можна добитися високих результатів, підкреслював Леонід Ілліч, якщо ми

серйозно не підвищимо якість роботи в усіх ланках нашого господарства, на кожному робочому місці.

З часом система бездефектної праці перетворилася на комплексну систему управління якістю продукції — КСУЯП. Вона базується на основних принципах теорії управління і враховує всі фактори, що впливають на якість продукції: добротисть моделі, сировини, устаткування та інструменту, технічної документації, праці робітників тощо. Ефективне функціонування КСУЯП регламентується відповідним комплексом взаємозв'язаних стандартів підприємства, вимоги яких розвивають і доповнюють положення чинних державних та галузевих стандартів.

КСУЯП (а вона тепер впроваджена на 14 підприємствах міста) дала змогу зробити соціалістичне змагання за підвищення якості продукції більш дієвим і результативним. Так,

Львівське об'єднання «Електрон» 90 процентів чорно-білих телевізорів випускає з державним Знаком якості. В півтора рази збільшилась надійність приладів, що їх виготовляє виробничо-технічне об'єднання імені В. І. Леніна. 70 процентів його виробів удостоєні державного Знака якості.

Нині у Львові випускається близько 300 виробів з почесним п'ятикутником. Це становить 16 процентів загального обсягу продукції, яка підлягає атестації.

Однак у місті є і такі підприємства, де якості продукції приділяється ще недостатня увага. Ось чому партійна організація Львова робить багато для того, щоб ширше і ефективніше впроваджувати КСУЯП. Визначено строки поетапного впровадження прогресивних методів управління якістю на всіх підприємствах міста.

З метою поширення досвіду передовиків при міськкомі партії створено комісію по якості продукції. Функціонують також координаційні і методичні ради.

На кожному підприємстві намічено комплексні перспективні плани. Ними визначаються темпи збільшення випуску продукції вищої категорії

Слюсаря-механіка Чернігівського УВП П. Ф. Пильника знають у колективі підприємства як одного з кращих раціоналізаторів. Ветерана праці і новатора виробництва нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.

На знімку: П. Ф. Пильник за роботою.

Фото Д. БУШТРУКА.

УВАГА! ДОСВІД

У ТІСНОМУ ЗВ'ЯЗКУ

У випускних класах шкіл завершилися екзамени. Навчальний рік зі всіма його турботами залишився позаду. Тепер можна, нарешті, відпочити, відвернути увагу від напруженої роботи. Але не всім.

У нас справа стоїть інакше. Попереду не відпочинок, а дуже важке і відповідальне літо, пора комплектування груп виробничого навчання на УВП і, зрозуміло, комплектування класів вечірніх шкіл. Кожного року це стає більш складною проблемою. Школи-інтернати, випускники яких щороку поповнювали раніше ряди учнів вечірніх шкіл, нині перейшли на 10 і 12-річне навчання. Це одразу збільшило на комплектуванні вечірніх шкіл.

У таких умовах всім нам — педагогам, працівникам облвідділів, УВП і культзакладів системи — особливу увагу слід звернути на «внутрішній» контингент — тих глухих, які давно мешкають і працюють в місті, але з якихось причин не мають належної освіти. Безумовно, такі люди є в кожному місті. Їх треба залучити до навчання, а разом з цим, слід подумати і про збереження того контингенту, що є в школах.

Як же розв'язують ці питання на Вінницькій школі, облвідділі та УВП? В цілому непогано. Президія правління облвідділу не менше як два-три рази на рік заслуховує на своїх засіданнях питання роботи школи: комплектування класів, стан відвідування, збереження контингенту учнів. На засіданнях, як правило, доповідає директор або заступник школи і в обов'язковому порядку бувають присутніми керівники УВП і Будинку культури, інструктори-перекладачі компактних груп глухих. Постанову приймають з урахуванням думки всіх заінтересованих сторін, а сама постановка стає робочим планом, виконувати який належить всім.

Які ж конкретно заходи тут рекомендують? У кожному випадку зони різні, а в загальних рисах — це і серйозна розмова з несумлінними учнями, з тими, хто ухиляється від всеобщого, і поліпшення, при потребі, житлово-побутових та виробничих умов учнів, і встановлення контролю за відвідуванням, а іноді й звертання до керівництва та громадських організацій підприємств, де працюють учні. Передбачаються і заходи заохочення тих, хто успішно поєднує працю на виробництві з навчанням в школі робітничої молоді.

У цьому розумінні позитивну роль відіграла недавня постановка Центрального правління УТОГ про допомогу облвідділів і УВП школам, що передбачає ряд нових пільг тим, хто працює і навчається. Питання комплектування групи

виробничого навчання на УВП ми не відокремлюємо від комплектування класів вечірньої школи, а роботу по виконанню плану набору учнів розпочинаємо ще в грудні: встановлюємо зв'язки з спецшколами-інтернатами, виявляємо кількість випускників і їх бажання щодо продовження навчання, тривалості навчання. В той же час, серед тих, що мешкають в місті та області і не мають належної освіти, ведемо пропагандистську роботу як в культзакладах, так і при проведенні роботи по обслуговуванню сільського контингенту.

Цікаво, що на УВП за останні роки поступило багато глухих, які раніше жили в селі. Значна частина з них не мала освіти, але облвідділ залучив їх до роботи, вони вже або здобули освіту, або ще навчаються.

В спецшколах-інтернатах облвідділ теж проводить відповідну роботу. Ми направляємо туди колишніх учнів цих шкіл, що нині працюють на УВП та підприємствах державної промисловості міста — кращих виробників, ударників комуністичної праці, орденосців. Значення таких зустрічей — колишніх вихованців спецшкіл з учнями — величезне. В минулому році перед випуском у спецшколі виїжджали голова облвідділу Ю. В. Найдорф, директор школи М. Н. Трифонова, директор УВП Г. П. Громова. Всі вони добре володіють мимікою, зустрічалися з викладачами та учнями, розмовляли з ними про дальше навчання та роботу.

Багато дає систематичний обмін виступами колективів художньої самодіяльності, участь школярів у спортивних заходах, що їх проводять облвідділ, а також наша допомога школам в організації спортивної роботи та в придбанні спортивних інвентарів.

Тут слід зазначити, що УВП з його можливостями могло б активізувати цю роботу, наприклад, частіше проводити екскурсії кращих робітників до спецшкіл і зворотні екскурсії учнів на УВП. Адже ніщо так не переконує, як особисте ознайомлення людей з місцем, де їм належить потім працювати. Облвідділ, внаслідок певних обставин, не завжди має можливість провести цікаві і переконливі заходи. Те, що облвідділ може зробити, він використовує в повній мірі.

Коли стає відомим приблизний контингент, загальна кількість глухих, що можуть бути залучені до навчання, — враховується все, — умови роботи, побуту, сімейне становище — розпочинається робота по переконанню членів УТОГ в необхідності продовжувати навчання. В ній беруть участь працівники облвідділу і Будинку куль-

тури, УВП і, звичайно, вчителі, які в серпні обходять майже всі підприємства міста (за кожним закріплені певні фабрики та заводи) та інструктори-перекладачі компактних груп.

У цей же час проводимо співбесіди з батьками випускників спецшкіл в ході яких обговорюємо долю їх дітей, їх навчання, роботу. І слід сказати, що ці бесіди іноді стають вирішальним фактором: адже батьки найбільше за всіх стурбовані тим, куди після інтернату піде їх дитина. В багатьох випадках вони погоджуються з пропозиціями облвідділу.

Ця робота сприяє виконанню плану набору учнів виробничого навчання на УВП і комплектування класів вечірньої школи. Завдяки цьому, за останні роки не було випадку невиконання плану набору на УВП та комплектування класів, невинуватого відсіву учнів.

Збереження контингенту — одне з важливих завдань в нашій роботі, яке полягає перш за все в тому, що на УВП для учнів виробничого навчання прагнуть створити добрі умови, щоб весь час їх навчання використати саме на здобуття навиків майбутньої професії, щоб у кожного учня було своє робоче місце, а ті, що випереджають товаришів, щоб мали від цього прямі вигоди: одержували б більш високі розряди, раніше переходили на оплату від виробітку за учнівськими нормами, завоювали б більшу кількість операцій.

На УВП діє комісія сприяння школі, яка здійснює контроль за відвідуванням, при потребі, подає допомогу у поліпшенні виробничих і побутових умов тим, хто поєднує роботу і навчання. Практикується також обговорення питань про відвідування на відкритих партійних, профспілкових та комсомольських зборах і на загальних зборах колективу УВП.

Використовуємо також і ряд заходів заохочувального характеру. Наприклад, підвищення розміру тринадцятої зарплати, надання відпусток в літній час, а переможців змагань як на дільницях та в бригадах, так і в особистому заліку, визначаємо з урахуванням навчання в школі.

Традиційним стала участь облвідділу УТОГ та УВП в проведенні урочистих випусків дванадцятих класів, вечорів, присвячених початку навчального року в школі.

Зрозуміло, є і недоліки над вправленням яких всі ми спільно працюємо. Наприклад, важко розв'язується питання навчання сімейних глухих, що мають дітей, і тих, хто працює у Вінниці, а живе в селі. Не розв'язано поки що і питання продовження освіти тих, хто закінчив дванадцять класів, а воно назріло. Але, працюючи в тісній співдружності, школа, УВП та облвідділ УТОГ розв'яжуть їх.

М. НИРОВ,

інструктор Вінницького облвідділу УТОГ.

ОГЛЯД ЛИСТІВ ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Наша газета неодноразово друкувала добірки і огляди листів, які розповідали про трудові здобутки колективів підприємств УТОГ на честь 30-річчя Великої Перемоги, про те, як радянські люди відзначали цю знаменну дату. Однак, до редакції продовжують надходити листи, в яких автори діляться своїми роздумами про немеркнучий подвиг нашого народу, розповідають про героїв війни і праці. Сьогодні ми пропонуємо огляд нової пошти, присвяченої цій темі.

«В горах Югославії про нього складали легенди. Про його надзвичайну хоробрість переказували з уст в уста. Петро Кирилович Драч воював у складі Народно-визвольної армії Югославії. І які б випробування не випадали на його долю, куди б не закидала війна, він завжди з честю виконував свій інтернаціональний обов'язок».

Так починає розповідь про колишнього воїна, нині педагога Уманської спецшколи-інтернату П. К. Драча Григорій Стрільчук. Далі йде хвилююча оповідь про життєвий шлях людини, яка смисл свого життя вбачає у беззавітному служінні рідній Вітчизні.

«З великим інтересом слухали члени УТОГ спогади наших славних жінок-землячок — учасниць Великої Вітчизняної війни Р. Ф. Матківської, Н. П. Ершової, В. Т. Ільшенко на зустрічі, що відбулася в клубі, — пише до редакції перекладач Любашівського клубу Одеської області Н. П. Ершова. — Колишні фронтовички закликали молодь наслідувати кращих синів і дочок Країни Рад».

А учасник війни В. І. Онопрієнко з Ровно пише про те, з якою теплою приймали його члени Ровенського клубу глухих і просять передати через газету глибоку подяку організаторам зустрічі.

У цих фактах вбачається глибокий смисл. Вони символізують синівську вірність справі батьків, немеркнучу людську пам'ять про них, хто кував перемогу над ворогом.

Директор Херсонського будинку культури глухих Б. Х. Турецький пише, що святкування 30-річного ювілею Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками активізувало всю агітаційно-пропагандистську і масово-політичну роботу серед членів УТОГ. Збільшилась кількість заходів, поліпшилась їх якість. Лише останнім часом тут з успіхом пройшли кінолекторії «Подвиг залишається безсмертним», «Вони воювали за Батьківщину», «Велика перемога великого народу», фестивалі фільмів, тематичний вечір «П'ятиріччя — ударний фініш» та інші.

«А поблизу Нової Одеси, — повідомляє в іншому листі Г. Стрільчук, — нещодавно відкрито монумент загиблим воїнам. Тисячі людей з усієї області стали свідками хвилюючої події, яка знаменувала собою беззавітну вдячність тим, хто ціною свого життя захистив Батьківщину від ворога».

Про це ж йдеться і в листі голови Кіровоградського облвідділу УТОГ В. Жадова, який розповідає про «вогник», що відбувся в Олександрійському і Новопрасковому міжрайвідділах з участю ветеранів війни.

«Ніхто не забутий, ніщо не забуто!» — така основна думка всіх повідомлень наших читачів. Люди, які боролися за щастя майбутнього, за чисте небо над головою завжди в нашій пам'яті, навіки в наших серцях.

М. ЧЕРНЕГА.

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК

У Новомиргородській спецшколі-інтернат глухих дітей велике свято — черговий випуск XII-го класу. На урочисте вручення випускникам свідоцтв про закінчення восьмирічної школи та документів про присвоєння робітничої кваліфікації зібралися учні, вчителі та вихователі школи, прибули батьки випускників, представники Кіровоградського облвідділу УТОГ.

У 1962 році чотирнадцять хлопчиків і дівчаток розпочали заняття у підготовчому класі, а нині юнаки і дівчата досягли фінішу. Сьогодні їм директор школи М. І. Цуцол вручає документи.

Відмінниць навчання Ганну Вірич та Анастасію Сибірну нагороджено Похвальними грамотами.

Всім дівчат здобули в школі спеціальність білошвей, шість хлопців стали слюсарями. Всім випускникам кваліфікаційна комісія присвоїла вищий учнівський III-й розряд. Це тринадцятий випуск дванадцятим класу. А всього школу глухих закінчили 140 юнаків і дівчат.

Вчителі та учні школи, батьки і представники облвідділу УТОГ тепло привітали випускників із закінченням школи і побажали їм успіхів у роботі.

Для випускників та учасників урочистого вечора аматори сцени Кіровоградського обласного будинку культури дали концерт. Серед гуртківців виступали і колишні випускники Новомиргородської школи глухих Іван Зеленський та Тетяна Давидова.

М. СУХОВ.

Кіровоградська область.

Святково прибранний актовий зал Київської спецшколи-інтернату № 6 гостинно прийняв того урочистого дня шефів, вчителів і батьків випускників, комсомольців, піонерів та ювентенат.

Школа проводить за самої життя своїх вихованців. З теплими словами звернувся до випускників директор школи, заслужений вчитель республіки К. О. Шкуренко. Від імені педагогічного колективу він побажав юнакам та дівчатам щасливої дороги в нове життя. Закликав їх бути чесними, правдивими, самовідданими трудитися.

Схвилювано дивляться на своїх вихованців класні керівники В. В. Значко та Ф. Й. Шиндерман.

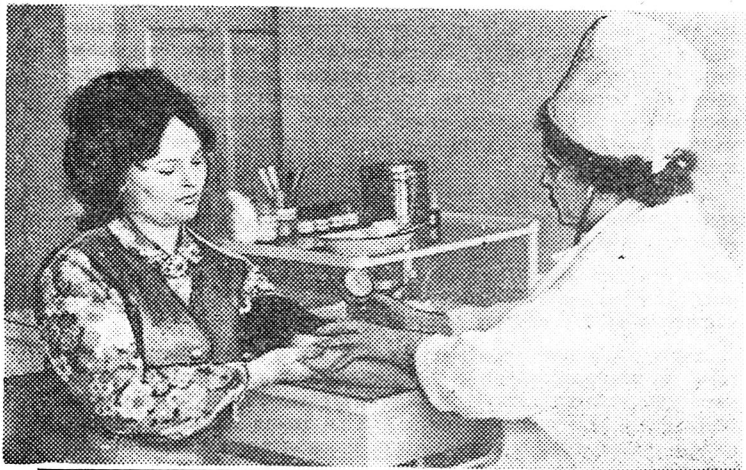
На сцену виходить випускниця школи, відмінниця навчання Валентина Петраш. В її руках шовкова стрічка, на якій сріблом вишиті прізвища вихованців школи — випускників 1975 року. Вона пов'язує стрічку на шкільний дзвоник. Від імені своїх товаришів Валентина запевняє присутніх, що вони зроблять все для того, щоб школа, вчителі могли гордитися їх трудовими справами.

Продзвенів останній дзвоник і настала тиша. Випускники прощаються зі школою, яка за тринадцять років стала для них рідною домівкою.

Квіти, схвилювані слова, усміхнені обличчя, вологі від сліз очі. Ці хвилини для кожного з випускників запам'ятаються на все життя.

М. АЙРУМОВА,

вчителька Київської спецшколи-інтернату № 6.

Соціалістична держава — єдина держава, що бере на себе піклування про охорону і постійне поліпшення здоров'я всього населення, — так зазначено у програмі КПРС.

На багатьох учбово-виробничих підприємствах та об'єднаннях нашого Товариства відкрито медпункти, що ведуть широку роботу по профілактиці захворювань та подають невідкладну медичну допомогу трудівникам підприємств. У певні дні на медпунктах ведуть прийом терапевти, стоматологи та інші спеціалісти з міських поліклінік.

На знімку: у медпункті Ворошиловградського УВП. На прийом до фельдшера В. Нікуліної прийшла робітниця Н. Логвиненко.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

ВАЖЛИВИЙ РЕЗЕРВ

За чотири роки дев'ятої п'ятирічки наукова організація праці на підприємствах та об'єднаннях УТОГ стала одним з найважливіших факторів зростання продуктивності та покращення умов праці, підвищення культури виробництва. Це сприяло успішному виконанню виробничих планів колективами Товариства.

Так, наприклад, за чотири роки дев'ятої п'ятирічки на підприємствах та об'єднаннях УТОГ було впроваджено 1980 заходів НОП, які дали економічний ефект на суму 1 мільйон 230 тисяч карбованців, умовно вивільнивши при цьому 726 чоловік.

Якщо порівняти стан роботи по науковій організації праці за останні два роки, то ця робота покращується, ефект від неї зростає. Так, в 1973 році від впровадження заходів по НОП в цілому по Товариству було одержано економічний ефект в сумі 277 тисяч карбованців, а за 1974 рік — 372 тисячі карбованців, причому, продуктивність праці в 1974 році тільки за рахунок заходів по НОП в цілому по Товариству підвищилася на 1,5 процента.

Успішно працювали в цьому напрямку і досягли торік непоганих результатів від впровадження заходів по НОП на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт», Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт», Львівському № 2, Білоцерківському, Полтавському № 2, Харківському № 2, Кам'янець-Подільському, Конотопському та інших УВП.

На Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» в минулому році були розроблені і впроваджені у виробництво:

— більш удосконалена органі-

зація праці робочих місць на конвейері складання РПУ-2;

— проведена робота по впорядкуванню норм часу і розцінок на виготовлення пресформ ШСВ-20 і деталей литва з урахуванням трудових навичок працюючих. Даніми заходами було охоплено 307 чоловік. Внаслідок проведення цих заходів на дільницях підприємства зросла продуктивність праці на 17,2 процента, одержано економічний ефект на суму 68 тисяч карбованців, причому, умовно вивільнилося 23 чоловіки, знижено трудомісткість на 243 тисячі нормо-годин.

На Конотопському, Харківському № 2 та Кам'янець-Подільському УВП впроваджено високопродуктивний агрегатно-груповий метод пошиття костюмів та інших швейних виробів. Це дозволило, зекономити 15 тисяч карбованців. Таких прикладів можна було б навести багато.

Разом з тим, у науковій організації праці в системі УТОГ мають місце і серйозні недоліки. Аналіз роботи по НОП за останні три роки показує, що цей важливий фактор підвищення продуктивності праці розвивається в основному по двох напрямках: удосконалення організації й обслуговування робочих місць та покращення умов праці.

В той же час на підприємствах в недостатній мірі проводиться робота по таких напрямках наукової організації праці, як удосконалення розподілу і кооперування праці; удосконалення нормування й оплати праці; впровадження передових методів і прийомів роботи.

Аналіз комплексних планів по НОП на УВП УТОГ показує, що такі підприємства як Івано-Франківське, Лубенське, Житомирське, Сумське, Дніпродзержинське,

Харківське № 1, Єнакіївське, Кіровоградське та інші розробляють і впроваджують малоефективні заходи, внаслідок чого підприємство одержує мало користі, причому, в неповному обсягу вирішується поставлене завдання по значному вдосконаленню організації виробництва, праці.

Таке становище на даних підприємствах існує тому, що там відсутній постійний глибокий аналіз. Інженери по НОП замість постійного і глибокого вивчення виробництва рідко бувають в цехах, на дільницях, займаючись розв'язанням другорозрядних питань.

Важливим критерієм в оцінці ефективності роботи по НОП є показник економічної ефективності одержаної від впровадження заходів по науковій організації праці на одного робітника промислово-виробничого персоналу.

Цей показник роботи за 1974 рік має такий вигляд: на Львівському УВП-2 він дорівнює 93,1 карбованця, на дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» — 74,4 карбованця; на Сумському УВП — 5,6 карбованця; на Єнакіївському — 3,4 карбованця тощо.

Тому, розробляючи план заходів по НОП на рік, необхідно оцінити економічний ефект тих чи інших заходів, що намічені до впровадження.

Незабаром підприємства представлятимуть на узгодження комплексні плани по НОП на 1976 рік — перший рік десятої п'ятирічки. Тому вже сьогодні необхідно серйозно подумати над перспективами майбутнього плану, намітити до розробки та впровадження такі заходи, які допоможуть знайти і використати резерви підвищення продуктивності праці.

А. СМІРНОВ,

інженер по НОП відділу праці і заробітної плати ЦП УТОГ.

На Ворошиловградському УВП створено лабораторію, де проходять перевірку метали різних марок, що використовуються на виготовленні електромагнітів.

Робота лаборанта вимагає чимало технічних знань, та ударниця комуністичної праці Раїса Полянцева, за плечима в якій середня освіта і майже двадцятирічна робота швейно-мотористкою, успішно пройшла заняття по технічному і нині трудиться на посаді лаборанта.

На фото: лаборанти Р. Полянцева (праворуч) і О. Гайдученко за допомогою пневмопреса перевіряють міцність сталі.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВАГОМИЙ РАХУНОК

З 1946 року працює на Житомирському меблевому комбінаті член УТОГ столяр Я. В. Головачов. Приглядаючись до праці товаришів, підвищуючи особисту виробничу кваліфікацію, Яків Васильович вирішив працювати над удосконаленням моделей меблів, підвищенням ефективності праці.

Уважно слідкувала за зростанням професійної майстерності члена нашого Товариства адміні-

страція підприємства. З часом почали доручати йому найвідповідальнішу роботу, яка потребувала точності, вміння.

А потім прийшов успіх. В 1957 році Якова Васильовича Головачова, за активну участь в створенні нових експериментальних зразків дитячих меблів, було нагороджено срібною медаллю ВДНГ.

З того часу столяр бере активну участь в роботі експериментальної групи при відділі головного конструктора комбінату.

На рахунок Заслуженого радіоналізатора УРСР 160 розроблених і впроваджених у виробництво раціоналізаторських пропозицій. Щорічний економічний ефект від пропозицій «Майстра — золоті руки» дорівнює 62,3 тисячі карбованців.

Колектив Житомирського меблевого комбінату гордиться славним раціоналізатором, передовиком виробництва.

М. ГУРМАН.

МАЙСТЕР ЗМІНИ

Трудове життя Марії Анатоліївни Ільєнко схоже на життя багатьох її одноліток. 18-річною дівчиною прийшла вона в колектив швейного цеху колишнього Одеського УВП-2. А невдовзі старанну дівчину направили вчитися на курси закрійників. По закінченню їх Марія повернулася на рідне підприємство. З часом Марію Анатоліївну висунули на посаду змінного майстра.

У трудовій книжці передовика виробництва серед численних записів про грошові премії та подяки, а їх 30, одна особливо дорога Марії Ільєнко — премія за освоєння і впровадження у виробництво триголкових машин.

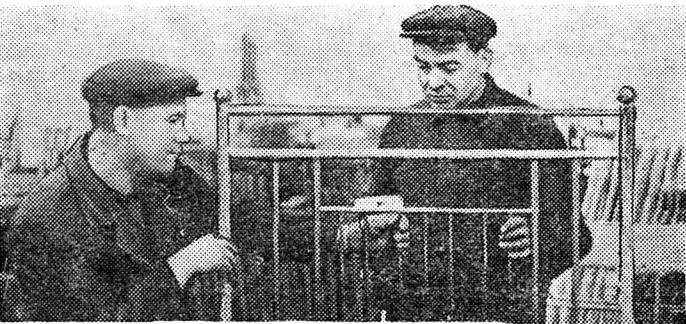
У боротьбу колективу цеху за впровадження прогресивної техніки, підвищення продуктивності праці, покращення якості виробленої продукції вона зробила вагомий внесок.

Ю. ГЕР.

НАШЕ ЖИТТЯ 3 сторінка

(РАТАУ).

Субота, 14 червня 1975 р.

Колектив Комунарського УВП з кожним роком нарощує випуск металевих ліжок, підвищує їх товарний вигляд.

На знімку: майстер складального відділення учбово-виробничого підприємства Іван Олександрович Зимін разом з ветераном виробництва, ударником комуністичної праці Олексієм Стратоновичем Бабаком перевіряють якість продукції.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

КОМПЛЕКС ЗАВОДСЬКИХ СТАНДАРТИВ

Майже 70 процентів радіовимірювальних приладів, що їх випускає львівське виробничо-технічне об'єднання імені В. І. Леніна, відзначені державним Знаком якості. Трудівники підприємства першими в країні перейшли на виготовлення продукції в єдиному експортному виконанні. Цих трудових успіхів приладобудівники досягли завдяки комплексній системі управління якістю продукції (КСУЯП) на базі стандартизації і електронно-обчислювальної техніки.

Про створення і механізм дії цієї системи на прохання кореспондента РАТАУ розповідає генеральний директор об'єднання, кандидат технічних наук І. П. КОЧОВИХ.

— Забезпечення якості продукції, сказав генеральний директор, — проблема багатогранна і розв'язати її тільки за допомогою технічних засобів майже неможливо. Справжній успіх може принести лише комплексне застосування технічних, економічних, організаційних і виховних методів.

Перший крок до наукового управління якістю колектив об'єднання зробив ще у 1963 році. У машинобудівників Саратова ми запозичили систему бездефектного виготовлення продукції і задачі її технічному контролерові або замовникові з першого пред'явлення. Система прижилася. Однак повністю позбутися браку ми ще не змогли. Справа в тому, що саратовська система враховувала лише безпосередніх виготовлювачів продукції. А тим часом винуватцями браку можуть бути і конструктори, і технологи, і суміжники.

Щоб турбота про якість стала турботою всіх, в об'єднанні розробили систему бездефектної праці. Згодом на її основі і народилася КСУЯП.

Комплексна система будується на загальних принципах теорії управління: системності, перспективності, оптимальності, програмного планування. Базується вона на стандартах підприємства.

Які вони? У чому їх відмінність від державних, галузевих і республіканських стандартів? Чи не призводять це до порушення ГОСТу? Ні!

В стандарти підприємства закладені більш жорсткі і перспективні для даного етапу виробництва вимоги до якості продукції. Вони націлюють на використання всього найбільш передового, що є в практиці сучасного приладобудування. Крім того, стандарти підприємства замінили силу-силенню різних нормативно-технічних документів, що з'являлися у нас в різний час і з різних приводів. Замість них застережено конкретно, хто, де, коли і що повинен робити, щоб з конвейерів сходили прилади тільки відмінної якості.

Так комплекс заводських стандартів чітко визначив і відрегулював взаємодію різних служб, цехів, відділів та інших підрозділів об'єднання. Вони стали нею сполучною ланкою в ланцюжку формування якості, враховуючи етап проектування, осво-

єння серійного виробництва і експлуатацію приладів. У поєднанні з коефіцієнтом якості праці, застосуванням для оцінки, регулювання і стимулювання роботи всіх підрозділів об'єднання, стандарти підприємства дали змогу повніше і ефективніше використовувати технічні, економічні, організаційні і громадські заходи впливу на формування якості продукції. Цим і визначається комплексність даної системи.

При активному сприянні заводської служби стандартизації в об'єднанні імені В. І. Леніна розроблено і впроваджено 715 стандартів, у тому числі по управлінню якістю продукції — 60. Ці цифри говорять самі за себе. Заводський стандарт регламентує проектування апаратури з таким розрахунком, щоб ступінь уніфікації деталей і вузлів становив 75—85 процентів. Створення перспективних елементів конструкції і функціональних блоків сприяло тому, що колектив об'єднання майже у два рази скоротив строки розробки і в три-чотири рази — строки освоєння нових приладів.

Інший стандарт підприємства зобов'язує конструкторів розробляти вузли, які б відповідали більш жорстким вимогам експлуатації, ніж прилади, для яких вони призначені. «Таблиці заміників», складені спеціалістами, орієнтують колектив на те, які деталі, елементи конструкції, матеріали, покриття можна засто-

совувати, не порушуючи задумів конструкторів. Це також дає змогу скорочувати обсяг робіт, строки підготовки виробництва до випуску нових радіовимірювальних приладів.

Стандарти підприємства після їх затвердження — закон для всіх. І ніхто не має права вийти за рамки їх вимог. Це зовсім не означає, що вони розроблені раз і назавжди. У кожному заводському стандарті поставлені перспективні для даного етапу виробництва завдання. Після їх виконання стандарти переглядаються, вдосконалюються, застарілі замінюються новими. Інакше кажучи, сьогодні наше підприємство може управляти і планувати рівень якості продукції.

Комплексне управління якістю продукції — копітка і напружена робота. Щоб одержати найбільшу віддачу від неї, спеціалісти об'єднання працюють тепер над створенням підсистеми «якість» в автоматизованій системі управління виробництвом.

Основні її функції — аналіз роботи всіх ланок об'єднання, визначення і підтримання оптимального рівня якості праці і продукції на основі одержаної інформації. Максимально використовуючи для управління якістю продукції швидкодіючі ЕОМ, колектив львівського виробничо-технічного об'єднання імені В. І. Леніна зробить ще один крок на шляху підвищення ефективності виробництва.

Розстріляний ранок

Пам'яті Ф. Г. Лорки—іспанського революційного поета

Як поетові кулю уперту
Довелось на світанку зустріти,
Мовив тихо він: «Після смерті
Буду прапором я горіти!»
Чом ти, саде, нев'янучий саде,
Опустив свої руки-віти?
Як без нього квітнуть в Гренаді,
Розкривати обійми вітру?
Як співати без нього гітарі,
Якщо біль юну душу коле?
Як ночами кохання безхмарне
Захмеліє від щастя в полі?
Ще не раз гордовито й велично
Проти підлості правда стане!
Мене серце болітиме вічно
За розстріляний Лорчин ранок.

Будують хату

Сюди зійшлися люди,
як на свято,
Ім радість б'є нестримна
в серцях.

ЛІРИКА

Сім'ї взялися хату збудувати
І сонце змалювати на шибках.
Щоб дах її купався

в ніжнім квіті,

Не заростала стежка до воріт.
Та щоб гасали по подвір'ї діти,
Ця хата простояла сотні літ.
Щасливу долю в хату

поселити,

А разом з нею статок і тепло.
То ж сиплять люди під будову

жито,

Щоб тут життя невпинне
проросло.

МАКИ

Ген у житі спалахнули маки,
Скупані у сонці і росі.
Кажуть — то загиблих вічні

знаки,

Іх надій, думок і голосів.
А вони ж несли жагу любові,
Свою ніжність на вустах несли.

А тепер ось квіти пурпурові
З їх сердець гарячих проросли.
Маки! Маки! — спогади

тривожні,

Що живуть, як сиві журавлі,
Як на крові, маки, вам лиш

можна —

Не зростаєте більше на землі.

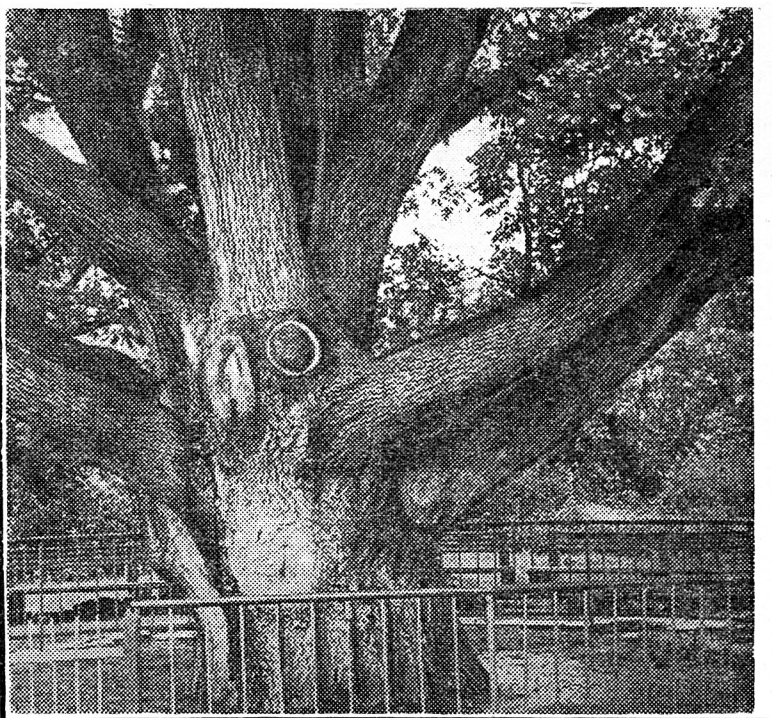
У твоїх очах

Глибін очей така безкрая,
Як глянеш, то немає дна.
Там чарівна веселка грас
І квітне голуба весна.

Промовив слово заповітне,
Що в серці довго зберігав:
В очах твоїх ясних, привітних
«Люблю, люблю» я прочитав.

Костянтин ЛАЗАРЕНКО.

Вінницька обл.

Запорізький дуб — унікальна пам'ятка первісних дубових лісів Придніпров'я, один з найстаріших багатовікових дубів, що збереглися на Україні.

Висота дерева — 36 м.

Діаметр крони — 43 м.

Довжина окружності стовбура — 6 м 32 см.

Вік дерева — 600—700 років.

Ім'я «Запорізький» дубові присвоїв народний поголос, який пов'язує цю чудову пам'ятку природи з історією запорізького козацтва.

Оповідання про «Запорізький дуб», які існують в області, — це легенди, цікаві зразки усної народної творчості.

Як видатна пам'ятка природи і фольклору «Запорізький дуб» рішенням виконкому Запорізької обласної Ради депутатів трудящих оголошений заповідним.

ПОРА ВІДПОЧИНКУ І МАНДРІВ

„ДЕСАНТИ ЗДОРОВ'Я“

Для їх організації і проведення комітет профспілки Одеського заводу імені Січневого повстання виділив на нинішній рік понад 30 тисяч карбованців.

«Десанти здоров'я» в курортні місця Криму та інші куточки республіки стали однією з популярних форм відпочинку робітників Одеського заводу важкого кранобудування імені Січневого повстання. Підприємство бере на себе усі витрати по їх організації — оплату вартість проїзду, екскурсійного обслуговування, триразового харчування. Кожна подорож розрахована на два дні — суботу і неділю.

Прогулянку на кораблі вздовж чорноморського узбережжя не так давно зробили ветерани Великої Вітчизняної війни — трудівники підприємства. 300 кранобудівників побували в Ялті. Туризм, подорожі, риболовля, займають значне місце в бюджеті вільного часу робітників. Для

задоволення потреб у цих видах відпочинку створено заводську базу на березі моря. Тут є човни, рибальське начиння, різний спортивний інвентар. А любителям далеких мандрів замовляють квитки на літаки, в автобуси. Робітники зі своїми сім'ями можуть вирушити на короткочасний відпочинок у Закарпаття, Асканію-Нову, Молдавію. І не тільки. В нинішньому році для туристських прогулянок і літніх мандрів завком профспілки виділив понад 30 тисяч карбованців. Це майже в два рази більше, ніж було на початку п'ятиріччя.

Протягом літнього сезону кожній вісім з десяти робітників заводу імені Січневого повстання дістануть можливість зміцнити своє здоров'я, зможуть приділити до організованого відпочинку у вихідні дні.

В. ШАМША.

Одеса.

СУЧАСНЕ МІСТО

КВАРТИРИ БУДУТЬ ПРОСТОРІШИМИ

У Києві, на вулиці Бойченка, за новим, поліпшеним проектом споруджується перший дев'ятиповерховий будинок. Всі 107 його квартир будуть просторішими і зручнішими, ніж нинішні. «Підніметься» стеля.

Взяти, наприклад, трикімнатну квартиру. Відкривши парадні двері, ви потрапите у передпокій. Він досить великий — 11,3 квадратного метра. Тут можна розмістити вішалку, столик з телефоном, ящик для взуття. Площа її більш як 17 квадратних метрів. Потім ідуть дві спальні.

Загальна площа трикімнатної квартири більш як 65 квадратних метрів, житлова — 42. Одну з кімнат, розсунувши складані двері-стіну, можна за своїм бажанням збільшити. Всі кімнати ізольовані одна від одної. Дві з них — з лоджіями.

Господарок особливо порадує кухня. Її розміри збільшено до

восьми метрів. Тут буде змонтовано сучасне обладнання, яке випускає Броварський завод холодильників. До набору входять потужний фільтр — повітроочисник, шафи, столи. Є ящик-підставка для холодильника.

На першому домобудівному комбінаті Києва налагоджено виробництво великопанельних деталей для нових будинків. Цього року їх буде зведено десять. Згодом вони стануть основними у містобудуванні. Нові будинки містяться вулиці Києва та інших міст республіки. Автори проекту — архітектори і конструктори Київського зонального науково-дослідного інституту експериментального проектування.

(РАТАУ).

Редактор П. БУЛАТОВ.

САМОВІДДАНА ПРАЦЯ

У колгоспі «Заповіт Ілліча» Гадяцького району, що на Полтавщині, трудиться ветеран праці і війни Григорій Федотович Панченко. Великий життєвий шлях пройшов він. В роки колективізації був одним із засновників колгоспу, а коли розпочалася війна, пішов захищати Батьківщину. З боями пройшов Україну, Польщу, закінчив війну у Берліні, де його було тяжко поранено і контужено. Г. Ф. Панченко втратив слух.

ВИСТАВКА В КІНОТЕАТРІ

В листопаді 1974 року у Лебединській спецшколі-інтернаті для глухих дітей було оголошено конкурс на краще виготовлення пам'ятних подарунків до 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Понад 70 старшокласників півроку з любов'ю трудилися у гуртках технічного моделювання та крою і шиття. Вони займалися різьбою по дереву, випалюванням, а дівчатка шили плаття

для художньої самодіяльності. Перше місце журі конкурсу присудило випускнику школи Маханькову за картину «Подвиг політрука», призові місця зайняли І. Колотуша за твір «Регульовальниця» (різьба по дереву). О. Щербан — за модель танка Т-34.

Серед дівчат перше місце зайняла Т. Мечкова, друге — Н. Кравченко, які з любов'ю виготовили костюми для художньої самодіяльності.

Нині виставка учнівських робіт, присвячена Великій Перемозі, експонується в міському кінотеатрі «Жовтень». Трудящі міста з інтересом знайомляться з роботами школярів, залишаючи в книзі відгуків теплі і щирі слова подяки.

І. ВОРОНА,
ст. вихователь спецшколи-інтернату.

Сумська обл.

БІБЛІОТЕКА БЕЗ ЧИТАЛЬНІ

При Чернівецькому будинку культури є бібліотека з книжковим фондом 4779 томів політичної, художньої та науково-популярної літератури. Крім цього, культустанова передплачує велику кількість періодики.

У вільний від роботи час, у вихідні та святкові дні сюди приходять багато відвідувачів, щоб проглянути свіжі газети та журнали, вибрати необхідну літературу. Приходять... А присісти, щоб почитати свіжі газети, тут ніде, бо бібліотека немає своєї читальні. Колиш читальня була, але директор Будинку культури Р. Г. Чепурна своїм розпорядженням влаштувала там додаткове книгосховище, хоч літератури в бібліотеці не збільшилось. Цим самим вона позбавила можли-

вості читачів знайомитися з періодичною літературою, обмінюватися думками з приводу прочитаного.

В дні, коли в одному залі Будинку культури проводиться репетиція Народного самодіяльного театру, а в іншому — танцювального колективу, для відвідувачів бібліотеки залишається тільки вестибуль, що має сім квадратних метрів. Інші читачі очікують на вулиці, щоб по закінченні репетицій присісти з газетами чи журналами десь у залі.

Ревізійна комісія обласного відділу УТОГ не раз робила зауваження керівникам Будинку культури, але становище від цього не змінилось. Бібліотека, як була, так і залишається без читальні.

Г. ВЛАСОВ,
голова ревізійної комісії
облвідділу УТОГ.

ДЕ ВГАМУВАТИ СПРАГУ?

Вечорами в Дніпропетровському будинку культури збирається чимало людей. В ті дні, коли надворі стоїть особливо жарка погода, багато хто з відвідувачів шукає: де б вгамувати спрагу склянкою прохолодної води? А напиться ніде. І ця історія тягнеться давно.

За час, відколи до ладу став новий Будинок культури, лише перші два роки в приміщенні стояв автомат газованої води. Потім апарат вийшов з ладу. Понад два роки скаржилися відвідувачі директору культзакладу, писали в стіннівиці, виступали на зборах.

Іх запевняли: незабаром поставимо новий автомат. Наприкінці літа минулого року наша мрія здійснилася. У приміщенні культзакладу з'явився не автомат, а красень. Натискуй кнопку і пий скільки завгодно. Та наша радість виявилася недовгою. З нового 1975 року автомат знову не діє.

Не знайшовши де вгамувати спрагу, одні відвідувачі п'ють теплу воду прямо з крану, а інші поспішають додому, не затримуючись довго у культзакладі.

Р. ГОЛЬДМАН,
редактор стінгазети.